

C i
XIV
13

C i
XIV.
13.

N12<522987410 021

UBTÜBINGEN

LS

G. W.

THE BLIND WAY.

குருட்டுவழி.

மூன்றாவது.

பிராமணர் உண்டாகியமுதலாமவழியாகிய சரிதைக்குச்
சொன்ன பன்னிரண்டுகாரியங்களிலும் ஏழுகாரியங்களை
முன்னேகாட்டி மற்ற ஐந்துகாரியங்களில் இரண்டுகாரி
யங்களை இதிலேயேழுதிககாட்டுகிறோம்.

அ. காரியம்.

புராணவிசுவாசம்.

சு. இராமாயணநாடகமவாலகாண்டம், பாயி
ரத்தில ஏழுதப்பட்டவிருத்தம்.

சதிர் பெறுமிராமகாதைசதகோடிபிரபந்தமாகு
மதிலோரட்சரஞ்சொன்னாலுமருவினேபோகுமென்றே
விநயினுனமுனிவானமீகிவிளமபியவுறுதிகொண்டு [எது.
மதியினுலறிநதமாததிரமவகுத்துநாடகஞ்சொல்வேனே.

Eighth Edition, 20,000 Copies—Printed at the American Mission
Press, for the Madras Tract and Book Society. 1841.

வளம்பொருந்திய இராமருடைய சரித்திரம் தூறு
கோடிபுத்தகமாகும். அதிலொரு அட்சரஞ்சொன்னாலுங்
கோடியதுபங்குள்ளலாம் போயவிடுமென்று உண்மை
யாக வானமீகமுனியானவர்க்கொன்ன உறுதியைக்கொண்டு
புத்தியினால் அறிந்தமட்டுமவகுத்துநாடகமாகச்சொல்லவே
னென்றவாறு.

உ. உபதேசகாண்டம், உள-சருக்கம், சிவகா
ட்சிபபேறு. கூக-பாட்டு.

[மற
எண்ணியபுராணங்கேட்போரிருக்குநாலுணர்ந்தோர் பெ
புண்ணியமதனிற்கோடிபுண்ணியம்பெறுவர்மறநிம
மண்ணிடையாகமுற்றுமவளர்ப்பவர் பெறுமபேறெல்லாம்
நண்ணுவார்தானமெல்லாம்புரிபயனணுகுவாரால்.—எது.

எண்ணத்தக்க இந்தபுராணத்தைக்கேட்கிறவர்களீ
ருக்குமுதலாவேதத்தையுங்கற்றவர்கள் பெறும புண்ணி
யத்திலுங்கோடிபங்குதிகமான புண்ணியங்களைப் பெறுகிற
துமல்லாமல் உலகிறசகலவிதயாகங்களையுஞ் செயதுமுடிக
கிறவர்கள் பெறுமபேறனைத்தும்பெற்றுச் சகலதானங்களை
யுஞ்செய்கிறவர்கள் அடையுமபலனையும் அடைவார்களெ
ன்றவாறு.

இந்தஉபதேசகாண்டத்தைக்கேட்கிறவர்
கள் இருக்குமுதலாவேதத்தையுங் கற்றவர்
கள் பெற்றபுண்ணியத்திலுங் கோடிபங்கு அதிக
மானபுண்ணியங்களைப்பெறுகிற துமெய்யானா
ற பிராமணர்நாலுவேதத்தையுமபடிக்கவேண்
டியமுக்காந்திரமென்ன? மறறயாகங்களையுந்
தானதருமங்களையுஞ்செய்யச்சொல்லி உபதே
சிக்கிறதென்னவென்றுபார்க்கவேண்டும்.

கூ. காகிகாண்டம். ஈ-ஆவது. சேவிககிறமுறை
யுரைத்த அததியாயம். கூக-கூள-மட்டும்.

கூக. கலைமுழுதுணர்ந்ததுதவதுறைபோய்க
கடவுண்ணமுனிவர்காந்தத்
துலகெலாமேததுகாகிகாண்டத்தின
பெருமையிங்கொருமுறைக்கேட்போர்

அலைதொடரட்டுமபுண்ணியதீர்தத்
மாடுனர்பெறுபலனடைநது
கொலைமுதலாய் தீவினைகருறுமபு
கொனறுயர் முததிவீடடைவார்.—எது.

கலையனைத்துமுனார்நது தவத்தினெறியேசென்ற சூத
புராணிகருடைய காநதத்தினெருபங்காகியஉலகெல்லாம
புகழுங்காசிகாண்டத்தினபெருமையை யொருமுறைகேட்
கிறவர்கள் அலைமோதிப்புன்றறினாபுரட்டும புண்ணியத்தி
யாடினவர்களபெறுமபலனடைநதுகொலைமுதலாய்தீவினை
கனைக்கொன்று உயர்நதமோட்சபதவியடைவார்கள் என
றவாறு.

இது மெய்யானுற பாவநதீரக்காசிகருப
போயக்கங்கையிற்றீர்த்தமாடவேண்டுமெனப
தெனன?

கூஉ. புத்தகத்தினைவரைநதுளமுலகை
பூப்பநனகளிப்பவரதனில
எத்துணைக்காதையெத்துணைக்கவிக
ளெத்துணைப்பதமவரியெழுத்தாங்
ருயத்தவேடணிநதநாணிழைபொதிநத
துகிலிழையிவைகளொரொன்றிற
கத்தமாலவரைபோறகளிறுரிபுனைநதோன
கயிலையிலளபயினுளுறைவார்.—எது.

இநதபபுத்தகதையெழுதிககொடுக்கிறவர்கள் இதி
ற்கதை, சலி, பதம், வரி, எழுத்து, கயிற்றில் இழை, சுற்றிய
புடவையில் இழை என்பனவற்றிற்கெகையில்ஒவ்வொன்று
க்கும்அளவிறந்தநாளுக்குக் கைமலைபோன்ற யானைத்தோ
லைப்போர்த்தசிவனுடைய கயிலாயமலையிலேயிருப்பார்கள்.

இது மெய்யானுல மறறபபுத்தகங்களை
புங் கணக்கிலலாத தலபுராணங்களுமபழக
கவேண்டியமுகாநதிரமெனன?

கூங. இனிதின்வீடுடொன்றளித்திடிற் புராணம்
யாவுயிந்திடுபலனெய்து
மனையதுவிழைநதுகேட்பின்வந்தியரு
மருமகப்பெறுவர்தீர்வரிதாய்

முனிதருமபிரமகத்திபன்னிருகாற்
கேட்டிடிற்றீர்ந்திடுமுககட்
டனிமுதற்கடவுளாணைமுககாலுரு
சத்தியஞ்சத்தியமாமால்.—எது.

பிரியத்தோடிதிலஓடோட்டைககொடுத்தாற் சகலபுரா
ணங்களையுகொடுத்தபலனுண்டாம். அதைவிருப்பத்தோ
டேகேட்டால் மலமுகமஉச்சிதமானபிளனைபெறு
வார்கள். திருதற்கரிதானபிரமகத்திதோஷம் பன்னிருமு
றைகேட்டால் தீர்ந்துபோம். மூன்றுகண்ணுடைய ஒரு
னகிலன்மேலே மூன்றுமுறையுரு சத்தியஞ்சத்தியமென்ற
வாறு.

இதுமெய்யானால் இராமரிதைக்கேட்டுத்
தாமஇராட்சதரைக்கொன்றதோஷத்தினுற்றம
மைப்பிடித்தபிரமகத்தியைத் தீர்த்துகொள
ளுவாரோ. அப்படியிலலாமலதமமுடைய பிரம
கத்தி தமமைவிட்டுவிலக இராமேசுரத்திலே
இராமலிங்கத்தைவைத்துப் பூசைபண்ணவே
ண்டியதெனன?

தெளிதல்.

இதைவாசிக்கிறவர்களே! பிராமணசசாத
திரிகளும் மற்றுமவித்துவான்களுந் தங்களசம
யமபெலப்படுமபடிகளும் மனிதர்கள் அதைக்
கேட்டுவிகவாசித்து நமபுமபடிகளும் எத்தனை
மோசமான காரியங்களையெல்லாவ கொடுத்தது
மாறுபாடுபண்ணிச் சனங்களை மோசப்படுத்தி
யிருக்கிறார்கள்.

சிவவாக்கியம்.

சாத்திரங்களோதியேசடங்கியற்றப்பட்டோ
வோர்த்துறக்கமவநதபோதுவேதமவநதுதவுமோ
மாத்திரைப்போதும்மிலே மறித்துநொக்கவல்லிராற்
சாத்திரப்பேய்நோய்கொள்ளாது சத்திமுத்தித்தியே.

கிட்டரோதுவேதமுஞ்சிறநதவாகமங்சனம்
நட்டகாரணங்களுமநவின்றகூர்மைநூல்களுங்
கட்டிவைத்தபுத்தகக்கதைக்குளபுரட்டெல்லாம்
பெட்டதாயமுடிந்ததே பிரானையானறிந்தபின்.

சாமநாலுவேதமுஞ்சகலசாத்திரங்களுஞ்
சேமமாகவோதினுஞ்சிவனைநீரநிகிலீர்
காமநோயைவிட்டுநீர்கருத்தொடுங்கவலவிரா
லானமற்றகாயமாயிருப்பனீசனுண்மையே.

புத்தகங்களகொண்டுநீர்பொய்களைபிதற்றுநீர்
எத்தனைபிதற்றினுமிருந்தநாட்களெத்தனை
அத்தனையகண்டனையநாதிமுன்னனாதியைக்
கத்தனையறிந்தபேர்கடந்தஞானியாவோ.

அகபபைச்சித்தர்பாடல்.

க.அ. என்னபடித்தாலென்னகப்பே
யென்னசெபித்தாலென
சொன்னவிதங்களுல்லாமகபபே
கிட்டதுகண்டாயே.

பராபரக்கண்ணி.

க.அ.அ. சின்னஞ்சிறியோர்கள்
செயதமணற்சோற்றையொகரு
மன் னுங்கலைஞான
மார்க்கம்பராபரமே.

பாச்சலூர்ப்பதது.

க. ஊருடன்பார்ப்புக்கூடியுயர்நதனசாலேகடடி
நீரிலேழுங்கிவநதுநெருப்பிலேநெய்யைவிட்டுக்
கார்வயற்றவளைபோலேகதறியவேதமெல்லாம்
பாணாவிட்டகனறதோதான்பாச்சலூர்க்கிராமத்தாரோ.

க. குலங்குலமென்பதெல்லாங்குடுமியும்புணுநூலுஞ்
கிலந்தியுநூலும்போலச்சிறப்புடன்பிறப்பதுண்டோ
நலந்தருநாலுவேதம்நான்முகன்படைத்ததுண்டோ
பலன்றகுபொருளுமுண்டோபாச்சலூர்க்கிராமத்தாரோ.

கூ. காரியம்.

நாமகீர்த்தனம்.

க. விருத்தாசலபுராணங் கீர்த்திசசருக்கம்.
உ-ச-பாட்டு.

உ. அரகரசமபுசங்கரமகேச
வம்பிகைபாகமாதேவ
புரகரநீலகண்டவெனறுகாககிற
புன்றறிளங்கனறினுககானகன
வருவதுபோலசசிவனவினாநதோடி
வந்திடுமரத்தினமேறபறவைக்
கொருகலேபோலப்பாதகமனைத்து
மோடிடுமலீடுசென்றடைவார்.—எது.

அரகரசமபுசங்கரமகேசவம்பிகைபாகமகாதேவமு
பபுரத்தையெரித்தவனே நீலகண்டவெனறு சொலவிறகிவ
ன இளங்கனறுகருத்தாயான பசுவெப்படி யிரங்கிவருமோ
அப்படிச்சீக்கிரத்திலவருவார். வந்தால இவன்பாவங்களை
லலாம மரத்தினமேலிருக்கிற வெகுபறவை ஒருகலவெறியி
லோடிப்போவதுபோலே போயவிடும. மோட்சவீட்டை
யடைவார்களென்றவாறு.

க. சிவசிவவென்பார்தமமுன்னே நிருத்தஞ்
செய்திடுமறவியுமபணியும
அவனைவிட்டகலானமபிகைபாக
ஔரணமவனமுகத்திருக்குந்
தவனைக்கண்ட பனியெனப்பாவஞ்
சரிநதிடுமபவக்கடலமுந் தான
புவனியினமரணகாலையிறபுகலிற்
புலையருமடைவார்சாரூபம். எது.

சிவசிவவென்று வாயாறசொன்னாலும் மனதிலேதிறா
னமபண்ணினாலும் அவனமுன்னேசிவநிருத்தம் பண்ணுவா
ர். அவனைக்கண்டாலியமனும் பணிவான். பரமேசுரனும்
அவனைவிட்டுநீங்கார், வேதம் அவனுடையமுகத்திலேயிரு
க்கும், சூரியனைக்கண்டபனிபோலே அவன்பாவமெல்லாம்

போம, பிறவிக்கடலமுநதான, மரணகாலத்திலே சொல
லுவார்களேயாகில நீசருஞ்சாஸ்ததை யடைவார்களென
றவாறு.

ச. திருத்தமாயொருத்தனசெவிப்பிலங்கேட்கச
சிவசிவவென்றிடிறபனைமே

விருத்தியவிடிபோலெரிநதிடுமபாவ
மிறப்பொடுபிறப்பெலாமகலு

மொருத்தனவாயாரசசிவனெனமுககா
லுரைத்திடினோருராயதற்குக்

கருத்தனவாழ்பதத்திவிருத்திடுமிரணடுங்
கடவுண்மேற்கடனகளாயநிறகும.—எது.

ஒருத்தனசெவியிலே தீர்க்கமாகச சிவசிவாவென்று
சொல்லக்கேட்டால அவனுக்குப்பனையினமேலே விழுந்த
இடிபோறபாவமுமநீங்கிப்பிறப்புமிறப்பும அற்றுப்போம.
ஒருத்தனமுன்னுதரமவாயினுலே அதைச சொன்னானுக்கில
அவனசொன்ன ஒருசொல்லுக்குச்சிவபதியிலே யிருப்பான.
மற்றவிண்ணுசொல்லுஞ் சிவனமேலே கடனாகவிருக்குமெ
ன்றவாறு.

க. இராமாயணமபாயிரப்படலம்.

உக. பாட்டு.

இதுவரம்பிவிராமவென்றாலுமபர்
நிருபொனபது நிசசயமாகையான்
மறுவினமாக்கதைக்கேட்பவர்வைகுநதம
பெறுவொனபதுபேசிடவேண்டுமோ.

மரணத்தறுவாயிலே இராமாவென்றுசொ
ல்லுகிறவர்கள் தேவர்களோடேஅழிவின்றியிரு
ப்பார்களெனபது நிசசயமாயிருக்கக்குற்றமற
ற இக்கதையைக் கேட்பவர்கள் வைகுநதம
அடைகிறதைப்பேசவேண்டியிருக்குமோ வெ
ன்றவாறு.

உ தா ர ண ம்.

க. சிவபததர்க்களசொல்லுகிறது.

ஒருபொல்லாதவன தனக்குக்கோபமவந
தபொழுதெல்லாத தனதாயவேசியென ந
தாசியென நாம ஏசுவான். அதைக்கண்டு அவனு
டையதாயானவள அவனோடே, அப்பா! மக
னே! இனிமேல அப்படிச்சொல்லி ஏசுவான்.
உனக்குக்கோபமவநதால தாசிவா வேசிவாவெ
ன ந ஒரு அச்சரததைக்கூட்டிச்சொல்லு. அப
பொழுது பொல்லாங்கிலையென்றான். அநத
ப்படியே அவன் சொல்லத்தலைப்பட்டான். அந
தவார்த்தையினின்றிலே சிவாவென்றசொல் வந
தபடியினாலே சிவனசநதோஷப்பட்டு அவனு
க்குமுத்தியைக்கொடுத்தா ரொன்பார்கள்.

உ. விட்டுணுபத்தர்க்களசொல்லுகிறது.

கண்டாகன்னென்ற ஒரு இராககதன விட்டுணுவெ
ன்றசத்தங்காதிவேலிழாதபடிக்கு இரண்டுகாதிஜமிருநத
ஒலியுள்ள இரண்டுமணியைக்கட்டி இடைவிடாமல் ஆட
டிகொண்டுதிரிவான். விட்டுணு அதைக்குறறமாயெண்ணு
மல நமமைப்படியும் இருதயத்திலேயாகி லுநதியானித்
துக்கொண்டிருக்கிறனெனென்று சநதோஷப்பட்டு அவ
னுக்கும் அவனதமபிக்கும் முத்தியைக்கொடுத்தாரென்று
எம்பிரானசதகத்திறசொல்லியிருக்கின்றது.

விருத்தம்.

பாதகக்கண்டாகன்னென்னுமோராககன

பத்தியறறுன்பெரும புகழைக்கேளோமென்றே
காதிரணடிற்சத்தமிருமணியைக்கட்டிக்

கணப்பொழுதுமோயாமல் அசைநதிருநதான
நீதிதுவென்றெண்ணுமனமுகுநதானினனைச்

சினதையிலேமறவாமறறியானிததானே
நேதமறவவனுக்கும்வனமபிக்குமிரவகி

முத்தியளித்தரியே எம்பிரானே.

க ஒருவெ
டிருத்தரு
நருவியெ
யுத்தேத்
த்திவே
திரு. அப
மத்தக்க
மாமமெ
த்தக்கொ
மராமாவ
லிலேதிரு
மாயனந
டம்பாயி

கனமான
மெனது
உதாசைய
உத்திர
முனிமா
மூவரும
வனவே
வழிகொ

ச. ஒருப
திரபிரப
கவிர ம
என்கொ
வேட்டபி
மபணின
தோஷப்ப
ரொன்பா

டு. ஒருவ
தச்சொ
னடிருந
கனபொ
சொல்லி
பதெனரு
தாறுகி
சொல்ல
என்கொ
முனரு

௯ ஒருவேடுவன ஒருவனத்திற் றவசுபண்ணிக் கொண் டிருநத ஒருமுனீசு ரனைப்பார்த்து நானமுத்தியடைகிறத றகு வழியெனவெனருன; அதற்கவர் இராமமந்திர ததை யுபதேசித்தார். அநதவேடனுக்கு நாககுத்திருத்தமீலலா சதினாலே ராமராமவென்று உச்சரிக்கமாட்டாமற்றடுமா றினுன. அப்பொழுது அநதமுனியானவர் எதிராகநின்ற மரத்தைக்காடடித்தெனனமரமெனார். அதற்கு அவன; மராமரமெனருன. அப்பொழுது அவர் அதையே உச்ச ரித்துக்கொண்டுவாவெனார், அநதப்படியேவேடன மரா மரா மராவென்றுசொல்லி உச்சரித்துவருமபொழுதுதன னிலேதிருத்தமாயப்போய முததியடைநதானென்று இரா மாயன நாடகமபாடின அருஞ்சலக்கவிராயன பாலகாண் டமபாயிரத்திலே சொல்லியிருக்கிருன.

விருத்தம்.

கனமானவானமீசுலோகஞ்செய்தான
கமபனும் இராமாயணத்தைக்கவியாய்ச்சொன்னுன
உனதாசையாலே நாடகமாய்ச்செய்தேன
உள்ளினுலென்னபயனுண்டோவெனருவ
முனிமார்சொல்லியராமமந்திர ததை
மூவருமோதியராமமந்திர ததை
வனவேடனமராமராவென்றேமுத்தி
வழிகொண்டான அதுபோலமொழிகினேறேனே.

ச. ஒருபட்டாணியினுடையசினேகிதன தூரதேசத் திறகுப்பிரயாணமாயப்போமபொழுது உமக்கென்னவா னகிவர மனதாயிருக்கிறீரெனறுகேட்டான. அதற்கவன் எனக்கொருபட்டாபிராமரியெனருன. அநதவார்த்தையி லேபட்டாபிஷேகத்திறகு யோக்கிதையானராம அவதா ரமபண்ணின அரியெனறுவந்தபடியினாலே விட்டுனுசந் தோஷிப்பட்டு அநதத்துலுக்கனுக்கு முத்திகொடுத்தா ரெனபார்க்கள்.

ரு. ஒருவனதனாலிசுநாளெல்லாம இராமாட்சர த தைச்சொல்லப்படாதென்று வயிராககியமபண்ணிக் கொ ண்டிருநதான. கடைசியிலே அவனுக்கு மரணகாலங்கிட டினபொழுது சிலபெரியமனிதர்வநது இராமாவென்று சொல்லு, அல்லாதேபோலு உனக்குச்சீவனபோகமாட் டாதெனறுர்கள். அதற்கவன் எனக்குயிர்போகாமற கிடந தாலுங்கிடப்பேனெயன்றி ஒருசகாலுமஅநதப்பெயரைச் சொல்லெனென்றுன. அப்பொழுது அவர்கள் இதற்கென் னசெய்கிறதெனறுயோசித்து இராததிரியிலே அவனுக்கு முன்னாலே ஒரு உரலெத்துக்கிவைத்துப் பச்சரிசியைக்

கொணடுவநதுபோட்டு அவசரமவசரமாயிடித்தார்கள். அதைக்கண்டவியாதிக்காரன இராததிரியிலே மாவென்ன ததிறகெனறுகேட்கக்கருதிஇராமாவேனென்றன. அப்பொழுது விட்டுனு இராமா எனறுநமமையலலோ கூப்பிடுகிறென்று சந்தோஷப்பட்டுவநது அவனுக்கு முத்தியைக கொடுத்தாராம்.

க. ஒருசெட்டி அரிசியும் வசம்புகொண்டுவிற்று வியாபாரமபண்ணினான். அவனானருடக்கணக்கிலே அரிசி வசம்பு விலைகெரயமானது இம்மாததிரமென்று எழுதிக்கொணடுவநதான். அதிலே அரியாகியவிட்டுணுவினபெயருகு சிவசம்புவாகிய சிவனபெயருமொனறுயவநதபடியினுலே இருவரும் அவனமேலே சந்தோஷப்பட்டு அவனமாண்காலத்திலே அவர்கள் தரிசனையாகி அவனுக்கு முத்தி கொடுத்தார்களென்பார்கள்.

கிரந்தகலோகம்.

அகலியர்ந துரோபதா சீதா தாராவண்டோதரி இஸ்மிருதா பஞ்சகனனியாஸமார்தோ நித்தியமகா பாதகநாசனம்.—எது.

அகலியை துரோபதை சீதை தாராவண்டோதரியெனறபஞ்சகனனிகளையும் நினைத்தால் நித்தியஞ்செய்கிற மகாபாதகங்களெல்லாம் நாசமாயப் போமெனறவாறு. இததச்சுலோகத்தைப பிராமணர் மூனறுகாலமுஞ்சொல்வப் பிரார்த்தனைபண்ணுகிறார்கள்.

இதிலே க. கௌதம இருஷியினுடைய பெணசாதி அகலியை தெயவேந்திரனோடே வேசித்தனமபண்ணிக்கல்லாய்ச்சபிக்கப்பட்டவள். உ. துரோபதையோபஞ்சபாண்டவர்களாகியதருமனவீமன அருச்சுனன் நகுலன்சகாதேவனென்ற ஐவருக்கும் பெண்டாயிருநதுகன்னையையும்இச்சித்தவள். ஈ. இராமனபெண்சாதியாகியசீதையோ இராவண னெடுத துப்போனதினால் ஈனப்பட்டவள். வியாழபகவானுடையமனைவியாகிய தாராயோ அவருடையசீஷனாகியசந்திரனோடுகூடினவள். ஐ. இராவணன்பெண்சாதியாகியவண்டோதரியோ இராட்சதத்தி. இப்படிக்கொத்த துறபெண்களை நினைத்தால்

மகாபாதக
னபது மு
விட்டுனு
போஷி
பிரார்த்த
யிடுருப

பிராம
கிரந்தகல
டியிருக்க
எனச்சத்த
திலேயுநத
மெரிததே
கிரந்தகல
செய்யவே
வெனறசா
னையிபத்
னதாயிரு
கட்டுமிரு
ஆயிரமதி
ல்லக்கிய
னல எதத்
தேசமெரு
சொனல
கோடியாய்
க்தும இநத
இப்படிக்க
கிரந்தகல
படிக்க

மகாபாதகங்கௌல்லாம நாகமாய்ப்போமெ
னபது முறையீனம். சிவனுக்குக்கயிலாயமும்
விட்டுணுவுக்கு வைகுண்டமும் இருக்கிறப
போலே இததபபஞ்சகன்னிகளுக்கும் தங்களை
பபிரார்த்திக்கிறவர்களுக்கும் கொடுக்கிறதற்கு
யாதொருபதவியுண்டோ?

தெளிதல்.

பிராமணசசாஸ்திரிகளமோட்சததையடை
கிறதற்கெததனை இலகுவானபாதையைக் கட்
டியிருக்கிறார்களென்று பாருங்கள். சிவசிவா
என்றசததங்காதிவேலிமுநதவுடனே பனைமரத்
திவேலிமுநத இடிபோலே அவனபாவமெல்லா
மெரிநதுபோமானால் அவன அபபுறநதனஅக
கிரம்ததைநீக்க யாதொருபுண்ணியமாகிலு
செய்யவேண்டாமே. மூன்றுமுறை சிவசிவா
வென்றுசொன்னால் ஒருமுறைசொன்னது அவ
னகயிலாயத்தைப்பெறுகிறதற்குப் போதுமா
னதாயிருநது மறற இரண்டு சிவனமேலே
கடனாயிருக்குமானால் ஒருததன ஒருநாளிலே
ஆயிரமபதினாயிரநதரஞ் சிவசிவாவென்றுசொ
ல்லக்கூடுமே. அவன ஆயிசநாளெல்லாஞ்சொ
ன்னால் எததனை ஆயிரமாயிருக்கும். இப்படித்
தேசமெங்குமிருக்கிறசிவபத்தர்களெல்லாரு
சொன்னால் அவைகௌல்லாம எததனை கோடா
கோடியாயிருக்கும். பின்னை இவர்களெல்லாரு
க்கும் இததக்கடனை எப்படித்தொலைப்பார்?
இப்படிக்கொதத உபதேசநதங்களுக்கு இரு
க்கிறபொழுது அருஞானிகள் தங்களமனதின
படி சகல அநீதங்களையுஞ்செய்து அநேகங்

குடிகளைக்கெடுத்திடுக்கடைசியிலேசிவசிவராமா
 வெணறுசொல்லிப்போட்டு மோட்சத்திறகுப
 போகலாமென்றும் அப்படித்தனகஞ்ச சொ
 ல்ல மனதிலலாதேபோனாலுந தாயைப பெண
 சாதியைக் கூத்தியைவெள்ளாட்டியை அல்லது
 யாதொருபிறத்தியானே வேசிவா தாசிவாவெ
 ன்று அழைக்கிறதினாலாகிலும் இராமா இராத
 திரிமா அரிசி வசம்புமுதலான சிவனபெயரும்
 இராமர்பெயரும்வருகிற பல வார்த்தைகளை
 அநதநதவேளை தற்செயலாய்ப் பேசுகிறதினா
 லாகிலும் அல்லது இவையெல்லாம இலலாதே
 போனாலும் இங்கே கிரந்தசகலோகத்திலே
 சொல்லப்பட்ட அகலியை துறோபதை சீதை
 தாரா வண்டோதரியென்ற பஞ்சகன்னிகளின்
 நாமங்களைத்தங்களபெணசாதிகள் குமாரத்தி
 கள வேலைக்காரிகளுக்கிட்டிவைத்திருநது அவர்
 களை அழைக்கிறதினாலேயாகிலுஞ் சகலபாவ
 மும் நாசமாய்ப்போய் முததியடையலாமெ
 ன்றுந துணிநதுகொள்ளமாட்டார்களோ?

சிவவாககியம்.

தேவர்தேவொன்றுநினறுதேடுகெனறமுடர்காள
 தேவரயாவொன்றறிநது தேடவுமறிகிலீர்
 மூவர்தேவொன்றுநீர்மொழிநததென்ன நியாயமோ
 மேவதாகவுமமுள்ளே விரிநதுணர்நதுகொள்ளுமே.

கழுதைகடடியோமஞ்செயதாற கழுதையனைமாகுமோ
 பழுதுகற்றமாநதர்கேளும் பரமசிவனகத்தனோ
 முழுதுமானஞானருபமூர்த்திநின்றதப்புற
 மெழுதுமாதியநதமுமிதயமுங்கடநததே.

அரியுமல்ல வயனுமல்ல வரனுமல்ல வப்புறங்
 கருமைசெம்மைவெண்மையுங்கடந்துநின்றகாரணம்
 பெரியதல்லசிறியதல்லபெணனுமானுமல்லவே
 துரியமுங்கடந்துநின்றதூரதூரதூரமே.

நனமை தீமைகளைப் பகுத்தறிதிறவர்க
 னே ! இராமாயணமுதலிய புஸ்தகங்களைக்கேட
 டிப் படிக்கிறதினாலாவது தேவ நாமங்களைச்
 சொல்லுகிறதினாலாவது ஒருவன தனபாவகுண
 த்தைநீக்கிப் பரிசுத்தகுணத்தை அடைவானா?
 மேற்சொன்னவைகளைச் செயதபின்பு ஒருவன
 பொய்முதலியபொல்லாதவார்த்தைகளைச்சொ
 ல்லிவருசனைமுதலியபொல்லாதசெய்கைகளைச்
 செயது காமமுதலிய பொல்லாதநினைவுகளுக்
 கு இடங்கொடுப்பானல்லவா? ஆகையால்நல்ல
 நடக்கையினாலே ஒருவனை நல்லகுணமுள்ளவ
 னென்று அறிகிறதுபோல அப்படிப்பட்டவ
 னைப் பரிசுத்தகுணத்தைப்பெறுத தனபழைய
 பாவகுணத்தையுடையவென்று நிச்சயமாய்
 அறியலாமே. மேற்சொன்னவைகளாற்பாவகு
 ணமபோகாமலநிலைநின்றால் அவனசெய்தபா
 வங்கள் எப்படி நீங்கும்? உடம்புகளுள்ளான
 குஷ்டவியாதியின காரணம் போகாதிருக்கை
 யில் வெளியிறகாணப்படுகிறபுண்கள் எப்படி
 நீங்கும்? ஆகிலுஞ் சாஸ்திரங்களைப்படித்துத்
 தேவநாமங்களைச்சொல்வதினாற் பாவகுணம்
 போகவும பரிசுத்தகுணம் உண்டாகவுங்கூடா
 த்தினாலே அவைகளவீணப்படுமோ.

ஆனபடியினாலே இப்படிப்பட்ட பொ
 ய்யான உபதேசங்களுக்கு இடங்கொடாதசத்
 திய உபதேசத்தைக்கேளுங்கள். பராபரனபரி
 சுத்தமுள்ளவராயிருப்பதினாலே அவர் பாவகு
 ணமுள்ளவனை மோட்சத்திறசேர்த்துக்கொள்
 ளமாட்டார். சேர்த்துக்கொண்டால் மோட்ச
 மும் இந்த உலகம்போலவே பரிசுத்தமில்லா

மற பாவமும வருசனையுந துக்கமுமீமரணமு
முள்ளதாயிருக்குமல்லவா? ஆதலாற பராபரண
மனிதருக்குமோட்சத்தைகொடுக்கச்சித்தமா
யிருந்தபொழுது இந் தசசீவகாலத்திலே அவர்க
ளுக்குப்பரிசுத்தத்தனமையை அருளிச்செய்ய
த்தமமுடையகுமாரனாகிய இயேசுககிறிஸ்து
வை அனுப்பினார். எவர்கள் இயேசுககிறிஸ்துவி
னாற பாவநிவர்த்ததியை அடைகிறார்களோ அவ
ர்கள் பரிசுத்தகுணத்தையும் அடைகிறார்கள்.
அவர்கள் நான்குநாள தங்குள சுயவல்லமையி
னாலல்ல, கிறிஸ்துவின்கிருபையினாலே பாவகு
ணத்தைமெலிவித்து மேன்மேலும் பரிசுத்த
முள்ளவர்களாவார்கள். பராபரண தமமிடத்தி
லிருந்து பாவமன்னிப்பையும பரிசுத்தசுபாவ
த்தையுமபெற்றுக்கொண்ட இவர்களை மரண
காலத்தில மோட்சத்திலேயேற்றுக்கொளவார்.
ஆனதினாலே முனசொன்ன வீணானவைகளேவிட்
டுப பராபரணநோக்கிச்செய்யப்பண்ணி இயே
சுநாதர்மூலமாய்க்கிடைக்கிற பராபரணுடைய
தயவினாலேயே பாவநிவர்த்ததியையும மோட்ச
த்தையுந தேடக்கடவீர்கள். சத்தியவேதத்திற்
சொல்லப்படுகிறதைக்கேளுங்கள். “ பரிசுத்த
மில்லாதவன் கர்த்தரைத்தரிப்பதில்லை. சுதத
மான இருதயமுள்ளவர்கள் பராபரணைத்தரிசி
ப்பார்களாகையால் அவர்கள் பாக்கியவான்கள்.
பராபரனாகிய நாமப்பரிசுத்தமுள்ளவராகையால்
நீங்களும் பரிசுத்தமுள்ளவர்களாவீர்களாக”
என்று ஆண்டவர்கட்டளையிட்டிருக்கிறார்.

முற்றிற்று.

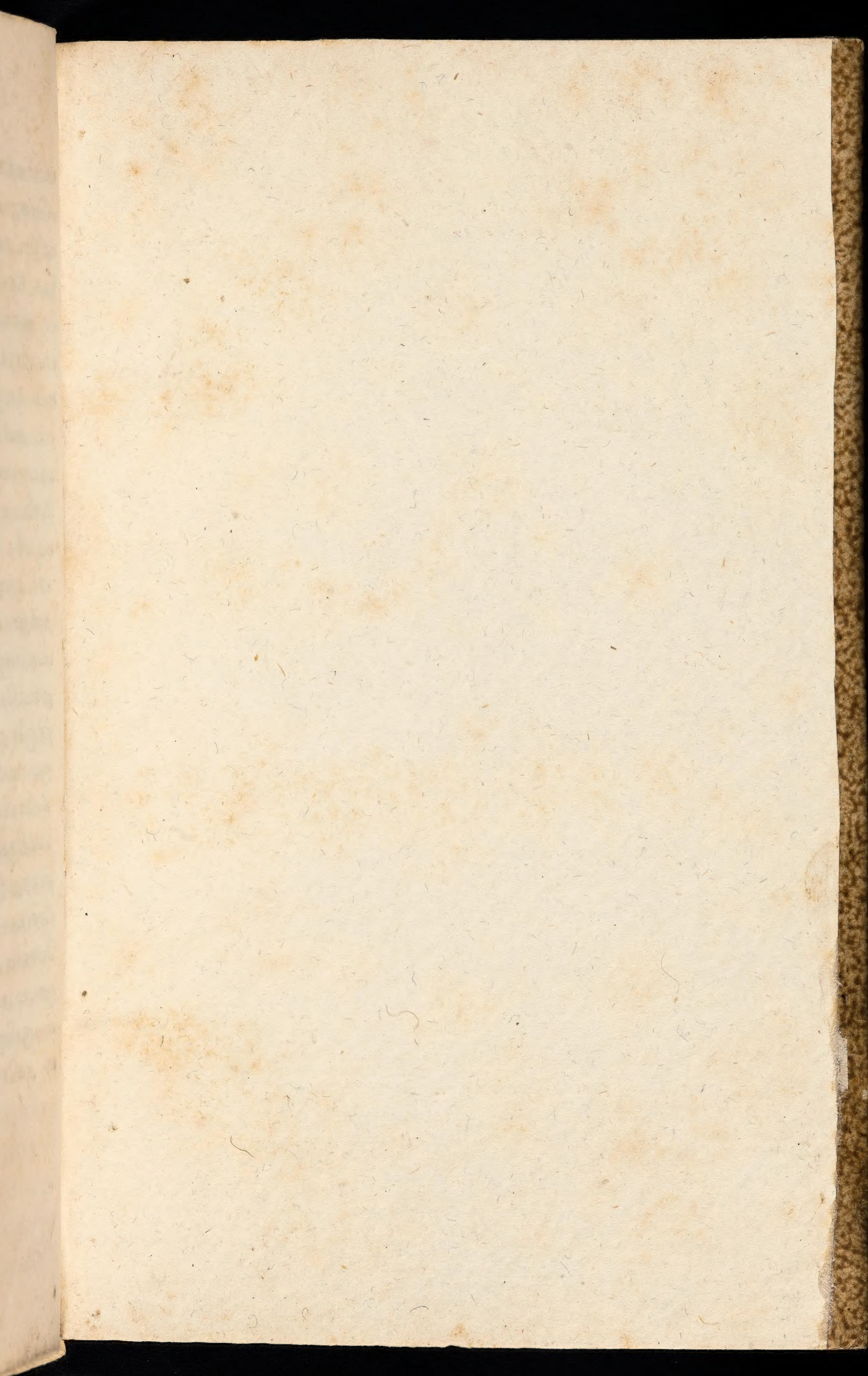
பிரமணி உ
சொன்ன ப
ன் முன்ன
பதந்தி

விருத்தாச
க்ம.

புரட்செய
மாகபா
நாமாவ
தேனா

சிவபு
புத்தபிண
தமபாத

Eighth Edition, 20,0
Press, for the M

M. T. & B. S.

GENERAL SERIES.

No.

THE BLIND WAY.

குருட்டுவழி.

மூன்றாவது.

பிராமணர் உண்டாகதியமுதலாமவழியாகிய சரிதைக்கு
சொன்ன பன்னிரண்டு காரியங்களிலும் ஏழுகாரியங்கள்
முன்னே காட்டி மற்ற ஐந்து காரியங்களில் இரண்டுகா
யங்களை இதிலேயேழுதிகாட்டுகிறோம்.

அ. காரியம்.

புராணவிசுவாசம்.

க. இராமாயணநாடகமவாலகாண்டம், பர
ரத்தில ஏழுதப்பட்டவிருத்தம்.

சதிர்பெறுமிராமகாதைசதகோடிபிரபந்தமாகு
மதிலோரட்சரஞ்சொன்ன ஹமருவினேபோகுமென்றே
விதிவழிவழியானபிதிவினமயியவறுதிகொண்டு [எ]

